

INWIJDING EN GODSDIENSTEN

12 maart 1954

Goedenavond vrienden.

Aan het begin van de avond wijs ik u er nog een keer op, dat wij noch alwetend noch onfeilbaar zijn en dat het dus zaak is voor u om zelfstandig na te denken. Slechts daardoor kunt u werkelijk waarde putten uit deze bijeenkomst. Ik mag er verder ook nog op wijzen dat persoonlijke problemen op avonden als deze, niet beschouwd en behandeld worden, tenzij ze voor het algemeen van belang zijn, althans door ons worden geacht.

Dat verder wij elke rechtzetting, interruptie, vraag om verduidelijking etc., van harte welkom heten, dat wij ons echter wensen te onthouden van elk debat dat wordt gesteld op een geloofsbasis, althans een niet feitelijke basis, waarbij meningen tegenover elkaar staan zonder dat voldoende argumenten de een of de andere partij een overwicht kunnen verschaffen.

En daarmee heb ik dan de inleiding uitgesproken. Ik mag thans voor u besluiten onze reeks beschouwingen over inwijding voort te zetten.

Inwijding is, zoals u bekend, van de oudheid af een voortdurend doel geweest van de geestelijk strevende mens. Ook in uw dagen streeft men steeds weer naar die bewustwording, die het menselijk zijn uitvoert boven de bekrompenheid en beperktheid van de zuiver stoffelijke wereld, die omsluit de potentiaal van het totaal van de menselijke aanpassing- en ervaringsvermogens, verrijkt met die geestelijke vermogens die in de stofsfeer hun stempel kunnen drukken. Dit is natuurlijk een prettig, aangenaam verschijnsel voor een ieder die verlangt naar verbetering en van uw materiële wereld en ook van onze geestelijke sferen.

Hoe meer krachten van het goede geboren worden, bewust werkend in het Al, hoe eenvoudiger het zal zijn om de volmaaktheid van de dingen tot uiting te brengen in elke sfeer, elke plaats. Echter er zijn bepaalde problemen aan verbonden, die wij, meen ik, voldoende belicht hebben. Natuurlijk is een inwijding een voortdurende reeks van beproevingen.

Deze beproevingen gaan vaak zover, dat men dreigt eronder te bezwijken.

Slechts indien men dit kan doorstaan, wanneer men buigen kan voor de stormwind van het schijnbare noodlot, zich kan buigen als het riet van de aarde, om zich op te richten zodra er weer een ogenblik een mogelijkheid is, zonder vrezen, zonder angst, dan zal men de uiteindelijke inwijding kunnen bereiken. Verder is het ook begrijpelijk dat de inwijding een aantal nevenverschijnselen met zich meebrengt - dit hebben we ook rijkelijk belicht -, in hoofdzaak verschijnselen waarbij geestelijke begaafdheden en gaven sterk naar voren treden.

Wij zien een buitengewone verscherping van het geheugen, wij zien helderziendheid optreden en helderhorendheid, het gebruik van geestelijke krachten, het verwerven van een persoonlijk machtwoord etc. Helaas zijn er velen die bij hun streven naar inwijding deze begeleidingsverschijnselen als hoofdzaak zien. Degenen die dit doen, zullen zeker na enige tijd stranden met het zich bemoeien met bijzaken. Dergelijke inwijding betekent niet in de eerste plaats het verwerven van krachten, machten of begaafdheden, maar betekent een inzicht verwerven in het leven en de mogelijkheden van het leven, ook buiten de begrenzing van ogenblikkelijk en persoonlijk bestaan. Dit is het doel.

Inwijding betekent het gaan door de poort die leidt naar de Schepper, niet het zich verrijken op geestelijk of stoffelijk gebied zonder meer. Wanneer men nu op aarde - hier moeten we sterk de nadruk op leggen - gaan streven naar inwijding, naar begrip voor de dingen, wanneer men gaat zoeken naar geestelijke begaafdheid, geestelijke lessen, dan vergeet men daarbij al te vaak het zuiver stoffelijk aspect van de dingen. Toch moet ook de ingewijde leven in de materie tot hij daar zijn tijd volbracht heeft, moet ook de ingewijde de hem gestelde taak op aarde volbrengen en wel zo goed mogelijk. Wanneer hij dit niet doet, onttrekt hij zich aan zijn roeping. Het resultaat is dan dat men daardoor de inwijding verspeelt, de hogere sfeer van bewustzijn verliest, die men zich anders verworven zou hebben.

U leeft op aarde in een stofwereld, een materiële wereld die uit de aard der zaak samenhangt van wetenschap, politiek, economie, godsdienst en wat er verder op uw aarde voorkomt.

Al deze factoren spelen nu eenmaal een rol in uw leven en u bent niet in staat die uit uw eigen leven te elimineren zonder daardoor aan anderen schade toe te voegen.

U zult ook deze dingen zelf moeten verwerken, onpersoonlijk, niet staande als vertegenwoordiger of vertegenwoordigster van bepaalde groepen, belangen of gedachten en ideeën, maar eerder als het rustpunt waarin al deze ideeën bekend zijn, tot rust komen en gelouterd worden, verder gegeven aan degenen die voor deze ideeën, gedachten, bestrevingen geïnteresseerd zijn. Inwijding betekent niet alleen de rijkdom verwerven van de geest, maar evenzeer in zich de mogelijkheid verwerven tot stoffelijke rijkdom en rijkdom alleen in zoverre tot zich trekken, als dit dienstig is ter bevordering van het gestelde doel.

Dit alles moet u zich realiseren. U kunt niet ingewijd worden wanneer u met uw hoofd tegen het plafond door de wereld heen zweeft, u kunt geen inwijding krijgen wanneer u al de kleine dingen van alle dagen beneden uw waardigheid en stand vindt, a.h.w. onwaardig uit uw geestelijke roeping en vermogens.

De taken die u worden voorgelegd, die zult u moeten volbrengen. Dan eerst zult u met recht de inwijding kunnen ondergaan. Want de ingewijde weet en ervaart in zichzelf, wat ik u alleen maar in een paar woorden schetsen kan. Niet gescheiden zijn de vele werelden, stof en geest zijn één, één zijn al de sferen met hun duizenderlei levens- en verschijningsvormen, één is de gehele kosmos, één klein punt in de bepaaldheid die oneindig is, dat is alles.

Men kan zich niet onttrekken aan het één en zich alleen geven aan het ander, zonder een deel van de waarheid te verliezen. Op de weg van de inwijding echter zoekt men vóór alles de waarheid. Indien u de waarheid wilt kennen, wendt u niet af van het leven, veroordeel niet en spreek, geen harde woorden, grijp in waar het noodzakelijk schijnt, maar alleen indien u werkelijk van tevoren overwogen hebt of dit noodzakelijk is.

Bedenk: Jezus zuiverde de tempel, Hij dreef de wisselaars daaruit, maar Hij sprak geen vervloeking noch een oordeel, Hij bracht hun slechts onder de aandacht dat, wat zij deden, Gods huis onwaardig was en wel in die termen waarvan Hij kon verwachten dat ze ook inderdaad indruk zouden maken.

Wanneer de mensheid veroordeelde - denk aan de overspelige vrouw - dan was het Jezus die onmiddellijk zei: Oordeel niet. Oordelen zult u niet in uw wereld, dat is niet uw taak.

Strijden zult u niet in deze wereld, tenzij deze strijd noodzakelijk is, niet voor uzelf maar voor het geheel. Dit is de waarheid van een ingewijde die begrijpt dat hij slechts, door het geheel te verheffen en te dienen, het geheel in zich bevatten kan.

God, God het einde van die schijnbaar oneindige trap, die stijgt ver buiten het gezichtsbereik dat wij nog bezitten, God die leeft in stof en geest, maar ook in geest en stof, God die in alle dingen is, men kan ze niet scheiden.

De geest kan een tijd ongebonden aan de stof rondgaan en gelukkig zijn, maar hij zal nooit de materie als zodanig van zich af kunnen schudden. Doet hij dit, dan verliest hij zijn persoonlijke waarde, dan is hij opgegaan in het Al, zonder meer. De ingewijde zoekt een bewustzijn. Wanneer u het bewustzijn wilt verwerven, bedenk dan voor alles dat de wereld u een taak stelt. Dan zult u zeer zeker, juist door het volbrengen van deze schijnbaar onbelangrijke of deze vervelende en geestelijk beknottende en belemmerende plichten, plichten tegenover anderen wel te verstaan, uzelf geestelijk sterken en verrijken en uw eigen geestelijke verdieping vergroten.

Wanneer wij dit gezegd hebben, dan kunnen we hiermee het onderwerp "inwijding" besluiten. En nu zullen we verder gaan met wederom een aantal beschouwingen. Deze beschouwingen zullen gebaseerd zijn op godsdienst en wel op de kern der godsdiensten, in zoverre deze althans voor een groter gezelschap in behandeling mogelijk zijn. U zult zich zeer goed bewust zijn dat in elke godsdienst sleutelpunten zijn die weliswaar naar voren gebracht kunnen worden, maar die onthuld, niet uit de doeken gedaan kunnen worden zonder dat wij hierdoor in een grotere menigte aan sommigen, misschien zelfs aan velen schade toe zouden voegen, dit is niet ons doel. Laat ik dan dit onderwerp meteen nog vandaag bij u inleiden.

Godsdiensten zijn het resultaat van het voortdurend zoeken, in de mens geschapen als het ware, naar het contact met dat deel van het zijn dat hij aanvoelt, doch zich niet realiseren kan. Ieder mens en ieder wezen, weet dat er meer is dan hijzelf, onzichtbaar, ongezien, groots en machtig. Men streeft nu voortdurend naar die verwerving van deze aanvullende hoedanigheid die men dan noemt, de zaligheid, hemels geluk, kortom met alle namen die maar ergens heen wijzen waar het goddelijke totaal verenigd wordt met een enkeling, de mens.

Elk van deze godsdiensten nu hebben verschillende grondslagen, zowel het Christendom als het Boeddhisme, de Islam en de verschillende andere godsdiensten of godsdienstvormen, die wij ook zeer zeker nog zullen bespreken. Altijd weer kennen wij twee hoofdrichtingen:

1. De openbaring en:

2. De commentaren, die vaak gepaard gaan met de geschiedenis.

De geschiedkundige ontwikkeling plus de commentaren, blijken de werkelijke uitingsvorm van een bepaalde godsdienst of religie aan te geven. Zij zijn het die bepaalde uitingsvormen opdringen, bepaalde ceremoniën vaststellen en bepaalde geloofspunten als noodzakelijk stellen.

Daarnaast de openbaring. De openbaringen blijken te zijn wijsheden, soms werelds en zeer oud, soms inderdaad van een aard die niet stoffelijk genoemd kan worden. Er zijn bij deze openbaringen visionaire beelden, er zijn zuiver omschreven feitelijke vaststellingen, verhuld voor de onbevoegde in een kled van velerlei woorden. Er zijn gelijkenissen, gelijkenissen waar u, mijn vrienden, misschien om lacht wanneer u ze leest en ze niet begrijpt. Men leest dat Mohammed opsteeg en ging tot in de zevende hemel. Ach, dan lacht u een beetje, vooral als hij al die sferen dan ook nog even beschrijft, ook zo terloops, maar u heeft zich nooit gerealiseerd dat hier wel eens een esoterische waarde achter verborgen kon zitten die groot is en zeer zeker geen fantasie is.

U neemt onmiddellijk in het christendom alles aan, maar zou u het met het oog van een vreemde bezien, ach, dan zou u ook waarschijnlijk wel eens aarzelend en twijfelend de schouders ophalen, nu ja, het is een erg miraculeus geval, maar ik kan het toch eigenlijk niet als waar aannemen. Denkt u bv. aan de verheerlijking van de Thabór. Wat zou een vreemde daarvan zeggen? Zou dat geen illusie, geen droom, geen fantasie of een onderlinge afspraak zijn? Begrijpt u wat ik bedoel? Men zou het belachelijk kunnen maken. Men zou er een satire over kunnen schrijven zo vol van vlijmende spot, dat de hele geheiligde uiting zou worden tot een hoon, een aanfluiting van alle menselijke wetten en gevoelens.

Men heeft dat vaak gedaan. Juist omdat dat gedaan is, zullen wij trachten de kern van de dingen te zien, en het is dan wel belangrijk het eerste punt onmiddellijk vast te stellen: Er is geen enkele werkelijke godsdienst geweest die niet uiteindelijk monotheïstisch was.

Men kent vele uitingsvormen en krachten, maar altijd weer één Vader van de goden, één bron waaruit de goden voortkomen. Onthoudt u dit, dit is zeer belangrijk. Ook het schijnbare veelgodendom, veelgodendom geworden door de hand van de mensen, die niet in staat zijn het grote te accepteren, die zichzelf bespiegeld willen zien in een natuurgeweld en daarmee een redelijke verklaring hun inziens verwerven voor het onbegrijpelijke.

Ondanks al deze dingen: monotheïsme, zelfs voor een Griekse godenwereld, zelfs op de achtergrond van Rome, zelfs in de Germaanse mythologie.

En juist omdat uit één God alles geboren wordt, is het onderwerp zo belangrijk, niet belangrijk om de scholastiek, de theologie, niet belangrijk om al deze wetten, regels, gedragsregels en opvattingen, belangrijk omdat alle godsdiensten op hun wijze belichten het wezen van één God, één scheppende kracht zonder meer. Wanneer u zich de moeite getroost om na te gaan bv. de Hindoes met hun vele goden, dan zult u zien dat achter al deze dingen zit één, de Vader van de goden. Leest u de verhalen van de Chinezen over het keizerlijk hof, dan is er één grote keizer, uit hem komt alles voort en hij regeert alles, hij spreekt oordelen, maar, zoals de Chinees erbij opmerkt, hij is traag in het oordelen. Zo zullen we overal weer in de religie, in de godsdienst kunnen ontmoeten God, God gezien door duizenderlei verschillende brillen en lenzen, soms God in de lachspiegel, maar altijd God. En wanneer wij een lange tijd over inwijding gesproken hebben, dan geloof ik dat het voor de ingewijde zeer zeker nodig is al in de eerste trappen van zijn ontwikkeling te beseffen dat er vele menselijke grenzen bestaan tussen godsdienst en godsdienst, doch dat deze reëel en geestelijk niet bestaan, dat de grenzen die de mensen trekken, wegvallen.

En zo hopen wij in staat te zijn u te helpen, zij het dan ook misschien niet veel, om wat dichterbij te komen bij de waarheid, die ook voor uw inwijding, die u vaak onbewust toch ondergaat, zal maken tot een bewust proces, dat geestelijke rijkdom brengt.

En daarmee is mijn deel van deze avond beëindigd. Hebt u aangaande het gesprokene nog voorstellen of vragen?

Vraag: Ik had nog wel een vraag. Wij als Europeanen, laat ik het zo eens zeggen, leren veel uit de Bijbel, dat is karakteristiek, vooral hier in Holland. Maar daar lezen we wel degelijk. Ik ben God en buiten Mij is er geen. U spreekt van veel goden, voortkomende uit de ene God. Vanwaar dan die waarschuwing? Ik ben God en buiten Mij is er geen?

Antwoord: Die waarschuwing is, mijn waarde vriend, uitgesproken opdat men niet het deel voor het geheel zou nemen. Dat is toch heel eenvoudig. Als men een rechter hand ziet en men zegt: "dit is de mens", dan is dat dwaasheid, dat leidt tot misvatting en misleiding, onzinnige gebruiken en veronderstellingen. Maar men vergeet hier misschien één ding, n.l. dat de God die zo spreekt ook niet één God is, maar dat dit in de mond gelegd wordt van een verpersoonlijking, die samengesteld is uit een conglomeraat van goden.

Reactie: Daar kunt u gelijk in hebben, want zelfs in Genesis daar hoor je dat God zegt: "laten wij maken dat Adam en Eva niet aan één onzer gelijk wordt".

Antwoord: Zo kunt u dus zien dat er heel wat dingen te destilleren zijn wanneer je ze zoekt uit elk heilig geschrift. Ik ken de door u genoemde clause zelf niet, maar wat ik heb getracht te zeggen hedenavond is niets anders dan dit, wat doet het ertoe of wij spreken, bv. over een Romeins keizer als God zolang wij ons bewust zijn dat hij alleen maar een uiting is van een grotere macht, die hem voortbrengt en in stand houdt. Dan verliest deze naam "God" de werkelijke en absolute betekenis en wordt tot een soort eretitel, zoals in vele gevallen keizer, koning en kampioen, ook eretitels zijn, die uiteindelijk aangeven een zekere bereiking, maar niet het absolute. Er is één wereldkampioen, toch zijn er hopen kampioenen, kampioen van dit en kampioen van dat, kampioen van de landelijke competitie en kampioen van de provincie. Begrijpt u wat ik bedoel? Ze noemen ze allemaal gelijk, maar er is er één en zijn norm geldt voor allen uiteindelijk en overtreft allen. Dat is dan de grootst scheppende macht die voor ons erkenbaar is en die wij God noemen. En het ligt zeker in de bedoeling om u te bewijzen dat ook in het primitief godendom, zoals men dat noemt, bv. Griekenland, Rome, Egypte, Achter-Indië, nietwaar, deze vele goden terug te brengen zijn tot één eenheid en dat, als wij deze termen herleiden, de goden van andere volkeren schijnbaar in functie gelijk zijn aan de verschillende grote machten, die men dan engelen of aartsengelen noemt, de Sjefalot (?) en Serafim, die optreden in Joodse termen, die ook voor het Christendom gebruikelijk en aanvaardbaar geworden zijn. Dus dat ligt zeer zeker in de bedoeling. Ik hoop dat ik uw vraag hiermee voldoende beantwoord heb.

Vraag: Nog één klein ding. Ik wil nog even het volgende vragen. U vertelde dat iedereen de taak die hem gesteld wordt zal moeten volbrengen, ook al is hij een ingewijde. Nu zou ik willen vragen, is het dan fout zo iets als bv. Boeddha deed, die toch een aardse taak had als prins en vermoedelijke toekomstig keizer, dat hij zich daarvan terugtrok en de geestelijke kant op ging? Zo zijn er ook monniken die oorspronkelijk een aardse taak hadden en zich terugtrokken in het klooster. Die onttrokken zich m.i. dus van de hun opgedragen taak. Is dat zo?

Antwoord: U stelt het wel zeer aards in dit geval. Wanneer ik zeg "taak", dan bedoel ik datgene wat men te vervullen heeft. De Boeddha die ter wereld komt of - als u het anders wilt stellen - Jezus op deze wereld is een Geest die zeker heel wat "verlichter" is, en als ingewijde al geldt vanaf het begin af aan, en dus een vervullingmogelijkheid zoekt voor de taak die in de eerste plaats ligt in de afzondering, van de Boeddha bv., ook van Jezus, die ligt dus in het breken van deze banden, dat is de werkelijke taak. Maar als u een ieder die inwijding zoekt, zou gaan aanmoedigen, nu ja, "doe dan maar net als al deze groten", weet u wat u dan zou krijgen? Kinderen die met vuur spelen en de hele wereld in brand steken.

De mensen die zoeken het zo graag hoog en toch, geloof me, menige ingewijde heeft er, dienend als slaaf, als arbeider, als schoenlapper, kleermaker of bakker ergens tussen de mensen geleefd en juist op deze wijze zijn taak vervuld, wetend dat hij als ingewijde zich afzonderend van de menigte, niet datgene kon geven aan de mensheid wat hij nu geven kon.

En ik geloof dat daarop ook voldoende de nadruk is gevallen. Is met deze verduidelijking het probleem opgelost?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Ik wilde graag vragen, zou u een paar ingewijden willen noemen die bekend zijn, ik bedoel dus bekende personen die ingewijd zijn.

Antwoord: Ik zal dit niet doen. Er bestaat voldoende literatuur daarover en dan kan u zien wie de mensen ingewijd noemen. Het lijkt mij onbetamelijk om hier diegenen die bv. vandaag de dag nog leven, zichzelf verbergend en slechts leiding gevende uit de verte, met naam te noemen en eventueel met adres erbij. Dat lijkt mij niet de aangewezen wijze. De ware ingewijde is niet kenbaar dan voor de ware ingewijde, en dus zult u mij geen namen horen noemen, ook niet de graaf de St Germain bv., waar sommigen van u op het ogenblik ineens aan denken. Mogelijk is deze mens een ingewijde geweest, dat kunt u zelf beslissen of besluiten, nietwaar, en datzelfde kunt u denken over al die andere vreemde figuren, voor mijn part over John Dee of iets dergelijks, Cagliostro, daar denkt u over na zoals u wilt. Ik zal zeer zeker niet deze lijst ontkennen of aanvullen. Is dit antwoord voor u voldoende? Ja.

Mag ik aannemen dat in verband met dit onderwerp, deze beide onderwerpen in dit geval, geen verdere vragen te stellen zijn, en dat naar aanleiding van de komende cyclus geen voorstellen van uw kant meer te doen zijn? Dan dank ik u voor uw aandacht en geef het woord over aan de tweede spreker.

Goedenavond.

PARACELSUS

Goedenavond vrienden,

Wij willen nu dan een onderwerp naar uw eigen keuze behandelen en verzoek ik u, mij mede te delen wat voor deze avond het onderwerp is.

Vraag: Zou u willen spreken over Paracelsus, Theophrastus Bombastus Paracelsus?

Antwoord: Ja, eigenlijk is Paracelsus de bijnaam en Theophrastus Bombastus von Hohenheim de werkelijke naam, nietwaar? Ja, ik heb het graag duidelijk gesteld in dit geval, opdat er geen verwarring optreedt. Paracelsus is een eigenaardige figuur, dat zal u wel duidelijk zijn.

Hij is in de eerste plaats een zoeker en kent verschillende beroepen. Hij heeft een betrekkelijk goede opvoeding gehad, voor die tijd zeer zeker een goede opvoeding, en hij heeft zich vooral aangetrokken gevoeld o.a. tot kruidkunde, hij doet wat aan alchemie en komt in aanraking met veel verschillende figuren en persoonlijkheden die hem daarin een klein beetje, ja, hoe moeten wij dat zeggen, wegwijzen maken. Theophrastus Bombastus von Hohenheim zoekt eigenlijk in het begin naar de steen der wijzen en hij vindt het leven. En dan begint de eigenaardige ontwikkeling die zijn naam later vereeuwigen zal en nog geslachten later zal hij genoemd worden als de voorloper van menige richting, ook van de homeopathie, ook van de moderne geneeskunde, kortom van al deze dingen. Wat is opvallend in zijn wijze van werken? Hij beschikt schijnbaar over een groot aantal geheimen, men zou kunnen zeggen dat hij een bepaalde wijze van inzage heeft gekregen in geheime geschriften.

Zover als onze kennis van zijn leven reikt, moeten wij inderdaad aannemen dat hij enige tijd, vermoedelijk tijdens zijn verblijf te Heidelberg, inzage heeft gehad van gedeeltelijke afschriften van de Hermetische Leerschool.

Dit heeft hem geleid tot een geheel andere visie van het leven. Dan eerst kunnen wij gaan spreken van Paracelsus. Hij wordt dienaar van het vuur, eigenaardig iets, maar zijn kracht stamt uit het vuur, uit dat levende, in leven houdende verschijnsel, dat toch uiteindelijk ook u verder in stand houdt. In uw lichaam is ook een voortdurende verbranding, zij het dan een langzame verbranding. Hij leert, zoekende in het vuur, een groot aantal elementen kennen en hij realiseert zich dat deze elementen gevonden kunnen worden in alle leven dat zichzelf in stand houdt door voeding. En daar begint dan het eigenaardige van zijn geneeswijze.

Hij wordt tot een geneesheer die, uit kruiden verschillende organische giften puttend, daarmee fantastische resultaten weet te bereiken. Hij ontdekt dat dit niet alles is en voegt daarbij - iets wat zijn naam later waarschijnlijk ook wat populair heeft gemaakt - de bombast, d.w.z. het psychologisch effect, dat de mens buitengewoon sterk aanpakt en aantrekt.

Hij begint te werken met uiterst ingewikkelde voorschriften, hij begint de mensen te imponeren, hij wordt in vele gevallen tot een soort wandelende Christusfiguur die aan een ieder hulp geeft, gehuld in een geheimzinnig waas weet men nooit zeker wie en wat hij is. Eerst later in de geschiedenis zal men dan volledig zich kunnen realiseren. Hij wordt vaak vervolgd, hij wordt vaak geroemd en geloofd. Zeer zeker is hij geen vriend van de medici van die dagen. Hij leert de mensen dat een organisme aan een bepaald aantal invloeden onderhevig is, die op eenvoudige wijze gecorrigeerd kunnen worden. En hij doet meer, hij begint te gebruiken en zal later tegen het eind van zijn leven een zeer grote hoogte in het gebruik bereiken hebben van bepaalde esoterische krachten.

Paracelsus mag zeer zeker in de tweede helft van zijn leven een adept genoemd worden die een hogere graad van inwijding heeft bereikt. Hij blijkt in staat bv. om bepaalde bloedsomloopstoringen, die ook vandaag aan de dag nog moeilijkheden opleveren, volledig te beheersen met een eenvoudig watertje. Hij is volkomen bereid om overal in te grijpen, maar doet dit naar gelang de patiënt het verdient. Hij is er helemaal niet afkerig van om grote kapitalen te verzamelen, maar laat ze ook weer even vlot wegvloeien. Hij wordt een soort middelpunt waaruit verschillende krachten stromen, en waar aan de andere kant ook weer bepaalde invloeden en krachten naartoe stromen.

Paracelsus leert kennen de werkelijkheid van het heelal en vooral van de omloop van de mens in dit heelal. Hij is in de moderne tijd, en zeker de moderne tijd met een wetenschappelijke inslag, de eerste m.i. die volledig de gang van de geest door de verschillende verschijningsmogelijkheden beschrijft, vastlegt en van deze kennis en wetenschap een op aarde verantwoord en praktisch gebruik weet te maken. Het is overigens een eigenaardige figuur en hij kan zich vaak niet onthouden van het uiten, of zelfs publiceren van tegenstrijdigheden. Hij houdt er nu eenmaal van, om de menigte voor raadsels te stellen en dit lukt hem keer op keer. Hij wordt echter ook zelf voor raadsels gesteld wanneer hij, in contact komend met de kristalkijkerij, bij zichzelf een eigenaardige grote begaafdheid ontdekt die later blijkt sterker te zijn, daar waar hij een rustige bron of een te snel vliedende en stromend water vindt. Hierop baseert hij een deel van zijn diagnostiek, die hij later terugbrengt tot voor iedereen aanvaardbare regels, die echter niet te allen tijde toepasselijk zijn voor nietbegaafden. Hij is - werkelijk, ik kan het niet anders zeggen - een figuur die de belangstelling verdient, omdat hij als één van de eersten, tredend uit de bekrompenheid van de alchimist en van de toverdokter, een wetenschappelijke basis weet te geven aan datgene wat hij door esoterische lering en zelf verworven begaafdheid bereikt.

Hij grondvest een nieuwe denkrichting, die later grote invloed zal hebben. Dat hij daarbij verschillende malen het verwijt te horen krijgt dat hij zich zeer zeker niet gedraagt als van een von Hohenheim verwacht zou kunnen worden, is begrijpelijk. Wanneer we hem als karakter moeten analyseren, zouden we onmiddellijk kunnen zeggen, hij is een avonturier. Theophrastus Bombastus zoekt een avontuur, houdt van het uitzonderlijke, maar naast het uitzonderlijke houdt hij van de mens. En zo wordt zijn hele leven één avontuur, om de mensheid te helpen en te dienen. Hij bereikt daarbij bepaalde punten, en problemen worden voor hem opgelost, die ik hier niet zonder nadere navraag zou willen bespreken.

U kunt echter aanvullende vragen en problemen hieromtrent stellen. Als een bepaald punt in zijn leven uw belangstelling heeft, zal ik trachten u op dat gebied nog verder en diepgaander voor te lichten. Nou, vertelt u het maar.

Vraag: Ik had u wat willen vragen. Hij had n.l. een bijzondere geneeswijze. Hij zegt dat de intentie van de geneesheer bij het toedienen van een drankje, ook een buitengewoon sterke rol speelt, afgezien van de werking van het drankje zelf.

Antwoord; Ja, inderdaad.

Vraag: En dat is iets wat m.i. door de tegenwoordige medici niet altijd gezien en begrepen wordt en wat toch een grote invloed zou kunnen hebben. Zou u dat misschien eens nader willen toelichten?

Antwoord: Ja, dat wil ik u wel nader toelichten als u dat wilt. Kijkt u eens, nu komen we natuurlijk op een ietwat technisch terrein, hoor, zij het dan ook esoterisch-technisch.

Wanneer u met een bepaalde intentie iets doet, dan straalt u een bepaald iets uit.

Kunt u dat accepteren, ja? Deze uitstraling van u nu, werkt op het totaal van de omgeving, maar richt zich natuurlijk geconcentreerd voornamelijk op het middelpunt van uw ogenblikkelijke belangstelling, de patiënt en ook het drankje staan in het middelpunt van de belangstelling. Daardoor wordt hierin een zekere gedachtekracht gelegd die, suggestief werkend opgenomen door de patiënt, de werkzaamheid van het medicament sterk verhogen kan of zelfs teniet doen. U weet misschien niet hoeveel suggestieve krachten u zelf uit kunt zenden. Met een gebaar, met een enkel woord, ja, soms alleen door een enkele rimpeling van de huid rond de ogen, kunt u een ander suggereren dat voor diegene een volledige werkelijkheid is, echter waar dit niet oprecht is, zal het niet volmaakt zijn.

Hoe volmakter de uiting van uw medeleven, de volledige wil tot genezing, hoe sterker u tot een dergelijk persoon dus ook onmiddellijk de genezingsuggestie richt. Daar nu ook de patiënt deze genezing verwacht uit het drankje, is het begrijpelijk dat uw genezingswil en de te verwachten genezing, elkaar treffen in het medium, het drankje.

Wordt de misnoedigheid van de patiënt verhoogd door uw gedrag, misschien nog in de drank zelf, ontmoet door een onverschilligheid, of misschien zelfs een "nu ja, misschien helpt het wel" van de geneesheer, dan moeten wij onmiddellijk vaststellen dat hiermede het drankje zijn volledige waarde heeft verloren, zelfs de actieve bestanddelen daarin zijn dan meestal niet in staat om een volledige werking binnen het lichaam en organisme tot stand te brengen. Echter qua Paracelsus, dus juist waar Paracelsus dit aangaat, ik heb erop gewezen dat hij gebruik maakte van bepaalde esoterische krachten; hij maakte zeer sterk gebruik van een z.g. krachtboog. Weet u wat dat is? U hebt misschien wel eens een gewone boog gezien, een pijl en boog, hè? Wanneer een dergelijk boog gespannen wordt dan is hij in staat om door-dringingskracht te geven aan de dingen, dat weet u ook. Nu kunt u in contact met uw medemensen, een boog van gezamenlijke belangstelling, een verbinding vestigen.

Deze verbinding forceert u dan totdat tussen u beiden de hoogst mogelijke spanning is opgewekt. Op dit ogenblik brengt u dan de gedachte die u wilt doen doordringen, zo scherp mogelijk gevormd naar voren. Dit behoeft zelfs niet in woorden te zijn, het kan alleen als gedachte gebeuren en toch al voldoende zijn. Op dit moment wordt dan het totaal van de suggestie, plus vaak een groot gedeelte nog van de kracht die u zelf in deze boog heeft gelegd, ontladen, en wel ontladen in degene tot wie de pijl, de gedachte, of misschien ook het woord gericht wordt. Hierdoor ontstaat dus een plotselinge toevoeging van levenspotentie bij de persoon in kwestie plus een vormgeving van die levenspotentie op zodanige wijze dat hiermee een grootst mogelijk nuttig resultaat behaald kan worden. Ik hoop dat ik dit dan ook voldoende heb toegelicht.

Vraag: Jazeker. Ik heb nog, ook in verband met de behandelingswijze van Paracelsus, een vraag. Wanneer hij bv. een been wenste te behandelen dan maakte hij daar een vorm van, deze werd in overeenstemming met dat been gebracht en dan werd de medicijn toegepast op dat been dat hij gemaakt had, en op die wijze genas hij ook patiënten. Dit ligt hier ook in dit kader.

Antwoord: Licht in precies hetzelfde kader en het is aardig dat u dit aansnijdt, want het brengt ons meteen weer in een klein beetje andere sfeer n.l. de sfeer van Theophrastus Bombastus von Hohenheim, die alchimist en magiër is. De magiër, die boven de magie gestegen, zich schijnbaar niet onthouden kan van gebruik van bepaalde magische krachten en handelingen. Het proces zelf in de magie zowel bekend dat zelfs Eliphas Levi in zijn werk het hier en daar aanstipt, berust op het volgende. Het is niet de uiterlijke vorm van de dingen die krachthebbend is of hun eigenschappen verleent, maar de essence van de dingen. De essence van de dingen is geestelijk. Wanneer ik nu een voorstellingsbeeld schep en daardoor een gedachterealisatie van een bepaald deel van een mens of van een bepaalde mens, kan ik de krachten van bepaalde materiële soorten, ja zelfs van bepaalde handelingen op een zodanige

wijze op het voorbeeld, op het echte voorbeeld overbrengen, dat hierdoor de essence van de dingen werkt in het lichaam, terwijl ik toepas de grove vorm van de dingen op het beeld. Het is hetzelfde dus wat ten grondslag ligt aan de vodoeïstische of zwartmagische gebruiken, om een poppetje te maken, weet u wel, en dit poppetje te mishandelen. Het ligt ook ten grondslag aan de z.g. heksenjacht, waarbij dan van degene die behekst moet zijn een beeldje wordt gemaakt, over het algemeen in was, en dit zodanig warm geplaatst dat het langzaam smelt, waarbij dus ook weer de contacten worden gezocht naar de bezweerder of magiër en deze geofferd wordt aan gebeurtenissen en omzettingen die in zijn evenbeeld plaatsvinden, een kwestie van suggestie, maar een suggestie die over afstand gezien, een zeer grote invloed heeft en soms zelfs niet door afstand in waarde te verminderen is.

Het kan heel goed zijn dat iemand in Haïti of in Java, iemand ergens bij Mombasa in de buurt, besluit om u te doden en daarvoor deze magische praktijken gebruikt. U zult dan, wanneer hij werkelijk sterk is, zeer ver weg moeten zijn voordat die kracht vermindert. En is het een volleeerde magiër dan is het de vraag of u zonder magische tegenweer in staat zult zijn aan deze aanval te ontsnappen. U ziet dus dat het principe van de dingen niet onbekend is en zelfs vandaag de dag nog in praktijk wordt gebracht. Echter het is u misschien minder bekend dat, wanneer men iemand goed wenst te doen, ook een dergelijk beeldje of afbeelding gemaakt kan worden. En nu bestaat er bij sommige volkeren, ofschoon ik meen tamelijk geheim, het volgende procedé men neemt een afbeelding van de persoon in kwestie, waarin mogelijk is verwerkt een deel van deze persoon in kwestie, dus een nagelsnipper, een plukje haar, een schilfer van de huid, een druppel van diens bloed, kortom alles wat men maar kan bemachtigen. En nu wordt dit beeldje gezet in een aangename omgeving. Men drapeert dus het kistje of de nis waarin het wordt gezet over het algemeen met weefsel, men plaatst het vaak zelfs op bloemen, op een soort bloementapijtje wat men maakt en men offert hieraan geuren, men offert hieraan verder bepaalde medicijnen die bv. geslachtelijk buitengewoon gelukbrengend zijn, men brengt reukdrank spijsoffers, men zingt ervoor, men behandelt het als iemand die men werkelijk wil verwennen. Het is alleen natuurlijk wel goedkoper, want een dergelijk beeldje gebruikt niet veel en wat er overblijft – dan is de essence eruit – dat is nog altijd bruikbaar voor de bezweerder.

Maar wat gebeurt er nu eigenlijk? Wanneer een werkelijke magiër dit doet, concentreert hij dit welbehagen dus op de werkelijke persoon. Dit welbehagen plus deze essence van prikkels overgebracht, brengt bij deze persoon een reactie teweeg waardoor hij in zichzelf die toestand zoveel mogelijk herschept, en daardoor zal deze persoon dan inderdaad kracht en geluk vinden. Het gaat zelfs zover dat men soms... Ja, nu zijn wij eigenlijk helemaal van het onderwerp afgekomen, hè? Nu ja, we komen er wel weer op terug.

Reactie; Het is toch interessant.

Antwoord; Nu ja, als het niet interessant was zou het beter zijn om mijn mond te houden, nietwaar? Maar men gaat zelfs wel zover, dat men een bepaalde inductor dan nog op een bepaalde plaats begraaft. Dat is dan vaak een magisch uitknipsel, soms een deeltje van uw eigen eigendom, en dan kan men u op een dergelijke manier in zo'n plaats buitengewoon veel hulp doen toekomen. Het zal u misschien niet bekend zijn, maar het is toch een feit dat bij bepaalde examens bv. in sommige landen, die praktijken veel voorkomen en, naar men zegt, niet altijd zonder resultaat. Resultaten worden n.l. voornamelijk behaald wanneer de persoon in kwestie behoorlijk geleerd heeft, hij kan dan dus tot het maximum van zijn geheugen ook inderdaad antwoorden geven, problemen oplossen e.d., men kan het reactievermogen verscherpen, en is bovendien de magiër in kwestie ook in de materie van het examen doorkneed, dan kan ook zelfs aan de examinandus worden toegevoegd een deel van de kennis die bij hem slechts zeer schetsmatig aanwezig is. En daardoor ziet men dan wel eens iemand door een examen komen die er eigenlijk niet door hoorde te komen.

Het Westen heeft daar een ander tovermiddel voor gehad een tijdlang - ik hoop dat het niet meer bestaat - het had een ronde vorm, een gele kleur, het klonk aangenaam en je kon er veel voor kopen. Maar aangezien voor de gezondheid natuurlijk goud of geld weinig kunnen doen, is de magische procedure daar onvervangbaar, tenzij men over de absoluut correcte geneeswijze en middelen beschikt. Men zou dus bepaalde profylactische en therapeutische methoden moeten ontdekken, waardoor het absoluut mogelijk is om iemand te beschermen en ook te genezen. Vaak kan dat niet, ook al niet omdat in het lichaam bepaalde punten nu

eenmaal zeer moeilijk bereikt worden. Omdat men bepaalde problemen die meerdere oplossingen schijnen te hebben, niet altijd volledig juist kan inzien.

En hier kan nu deze magie dan zeer sterk van nut zijn. Wanneer echter over Paracelsus wordt verteld dat hij dit als geneeswijze gebruikte, zou ik er één woordje bijgeplaatst willen zien, als "additionele" geneeswijze, waar hij toch ook bepaalde therapeutische maatregelen voor zijn patiënten had en deze ook bepaalde geneesmiddelen soms toediende buiten deze speciale behandeling. Wanneer hij deze behandeling deed in absentia, dan was hij toch altijd wel zo verstandig dat hij bepaalde therapeutische voorschriften gaf, die dan later door anderen konden worden volvoerd aan de patiënt en die zeker ook van groot belang waren voor de totale en complete genezing. Ik hoop dat ook dit voldoende belicht is. Ik ben wat afgedwaald, maar we zijn er uiteindelijk hoop ik toch gekomen.

Reactie: U wordt hartelijk bedankt voor de uiteenzetting.

Antwoord: Nu, ik hoop dat u er tevreden mee bent. Heeft er nog iemand over dit onderwerp iets te zeggen? Geen mens?

Nou, dan mag ik misschien nog een paar minuten voor mijzelf vragen, want ik ben nu weer terecht gekomen in een materie die mij persoonlijk nogal aantrekt en interesseert, en dat is n.l. juist deze magie waar we over gesproken hebben, het projecteren van de essence van de dingen. Klinkt het u een beetje eigenaardig in de oren misschien? Ik wil u trachten uiteen te zetten hoe ik mij dit voorstel en hoe in sommige gevallen de ervaring ons bewezen heeft dat het is.

Het projecteren van de essence van de dingen.

Wanneer wij een stof hebben, doodgewone materie dus, niet levend, niet organisch, dan kunnen wij zien dat deze een bepaalde structuurvorm heeft en de geaardheid ervan ontleent aan de eigen lading plus het trillingsgetal van die lading. Dat is wel duidelijk, hè? Nu zult u begrijpen dat je een dergelijke lading dus zou kunnen gebruiken om een ander deeltje kracht als het ware te imponeren, in trilling te brengen, in een harmonische trilling of in een gelijke trilling. Dat kunt u zich wel voorstellen, niet waar? Dan is dat stofdeeltje ten opzichte van de kracht die men daar voort projecteert, eigenlijk degene die de schommel in beweging zet, en steeds wanneer dus de trilling terugvalt, het stootje geeft op het juiste moment dat de grootste mogelijke uitslag inderdaad bereikt wordt. Hiermee krijgen wij dus een trillingsverhouding die in een potentiaal wordt vastgelegd. Is het te ingewikkeld, of kunt u het nog net volgen? Ja? "Ruim volgen", hoor ik iemand zelfs denken. Nou, dat is erg prettig dat u dat kunt.

Nu moet u eens goed luisteren. Wanneer ik dit nu bij dode stof heb, dan kan ik dus bepaalde eigenschappen van die stof afsturen op een lichaam, waarin waarschijnlijk toch sporen van die stof aanwezig zijn, althans de mogelijkheid tot het ontstaan van die stof is gegeven. Dat kunt u ook begrijpen? Wanneer ik nu deze trillingen dus aan het lichaam opleg op enigerlei wijze, kan ik daarin zelfs het geneesmiddel doen ontstaan, de dode stof. Heb ik organische stof, dan wordt het iets ingewikkelder en dan krijg ik te maken met gecombineerde structuur, waarbij dus verschillende samenstelling, samen een levensbeginsel kent.

Dit levensbeginsel heeft dus een eigen grondtrilling, waarop elke uiting, dus elke vormuiting van het levensbeginsel, een variant is, maar ze zijn allemaal met de hoofdtrilling harmonisch. Dat is ook weer begrijpelijk, hè? Net een pianoakkoord, weet u wel? Eén hoofdtoon en een aantal tonen die harmonisch meeklinken. Dat kunt u begrijpen, ja?

Nu ga ik ook weer deze klank overnemen, en dan, om de vergelijking maar verder door te voeren, doe ik het ongeveer op deze wijze, ik neem mijn eigen kracht of kracht die ik uit de kosmos geput heb en zet deze neer als een piano, goed gestemd. Daarin zitten alle mogelijkheden, daar kunnen alle trillingen in worden opgewekt, het is neutraal.

Nu breng ik de andere voorwerpen als het ware met deze kracht in contact, door mijn concentratie, en het accoord dat aan werd geslagen op de ene piano, al is het nog zo groot, roept automatisch in de gelijke snaren van de andere piano een trilling wakker, waardoor, als je de oorspronkelijke piano wegneemt, die snaren doortrillen. Dat is nu ook duidelijk, hè?

Wanneer ik nu verder kans zie om elke damping te voorkomen - dat is in deze krachtmaterie betrekkelijk eenvoudig - dan kan ik dus dit akkoord bewaren zolang als ik wil. Ik kan dit accoord misschien zelfs transporteren met de gehele kracht waarin het is gebouwd en deponeren in een mens, misschien zelfs in een bepaald orgaan van hem. Ik kan bv. dit

bepaalde accoord in iemands hersens plaatsen of in zijn larynx, of in het abdomen, onverschillig waar men toevallig dat nodig heeft. En wat gebeurt nu daar?

Die trillingen die zullen alle stoffen die ongeveer verwant zijn en die aanspreken, langzaam maar zeker in een patroontje gaan schudden, en dat patroontje blijkt dan de geneeskrachtige uiting te zijn, de geneeskrachtig werkende stof, waarbij dan de essence dus van de stof werd overgebracht, het trillingsgetal plus de potentiaal, waarbij het potentiaal of uit de persoon werd getrokken of uit de kosmos werd verworven, het trillingsgetal door concentratie werd gekopieerd. Het geheel werd in een bepaalde persoon geprojecteerd en in deze projectie ontwaakte bij deze persoon dus een reconstructie van het oorspronkelijke beeld.

Kunt u zich dat voorstellen? Dan zult u begrijpen dat op deze wijze het dus mogelijk is, zelfs zeer ingewikkelde geneesmiddelen die bestaan uit anorganische en organische delen, op bepaalde wijze gemengd, dat men ook daaruit de hoofdtoon af kan lezen en alle bijtonen, in zoverre die harmonisch zijn met de hoofdtoon - nooit het tegenwerkende resultaat, dat kunt u niet meenemen - heel rustigjes op kunt bouwen in een bepaald trillend geheel en dat ik dit trillend geheel kan opleggen aan de persoon in kwestie. Het is dus een soort - ja, hoe moet ik zeggen - een soort hypnose op afstand, waardoor lichamelijke veranderingen bereikt kunnen worden en een rationele geneeswijze in sommige gevallen inderdaad mogelijk is. Dit is geen bijgeloof, hoor. Want als men u daarover werkelijk zou gaan instrueren, met alles wat de wetenschap weet. Dan zou men u gaan vertellen dat bepaalde potentiaalwaarden, dat het aanwezig zijn van bepaalde stofcombinaties, en zelfs de trilling- en drukcombinaties die voorkomen - druk is ook een zekere verandering van trillingsverhouding, hoor, vastheid, hè? -, het betekent een verandering van trilling waardoor binding ontstaat. Dit alles zou men u voor kunnen leggen en men zou u alleen niet kunnen verklaren, waarom dit nu in een menselijk lichaam door de wil te projecteren is. Dat is het enige punt wat geheimzinnig blijft.

Al het andere wat ik hier heb gezegd is uiteindelijk redelijk te verantwoorden en zelfs voor diegene die verder gaan dan de platgetreden paden van de wetenschap, bovendien nog wel aan te vallen met andere gegevens en feiten. Het is daarom zo interessant, dat u zelf natuurlijk niet zonder meer kunt gaan genezen wanneer u de geneesmiddelen niet weet op deze wijze, maar dat u misschien in sommige gevallen, teruggrijpend op deze oude praktijken, iemand bv. kunt afschermen ten opzichte van zijn eigen geestelijke problemen - een zeer belangrijk iets vaak -, dat u iemand kunt helpen, een zekere vreugde kunt geven alsof hem iets aangenaams was overkomen, zonder dat u in staat bent dit onmiddellijk en stoffelijk de persoon te doen toekomen. U kunt dus een zekere vreugde en veerkracht aan iemand verschaffen. En nu moet u natuurlijk niet onmiddellijk allemaal beginnen met een hele serie portretjes of beeldjes te verzamelen en het eens te gaan proberen. U moet dat niet doen uit nieuwsgierigheid, ook niet voor het resultaat, maar wanneer werkelijk de noodzaak tot concentratie op een bepaalde persoon voor zou komen, denkt u dan eens aan wat ik u vanavond gezegd heb hier, als appendix eigenlijk aan het eigenlijke onderwerp,... (de band loopt af, echter het is gelijk het einde van dit onderwerp).

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

We zullen thans overgaan tot het beantwoorden van vragen. Persoonlijke vragen worden niet beantwoord. Ga uw gang.

Vraag: Ik hoorde positief het volgende verhaal vertellen. In een van de noordelijke landen had men op misdaggers medische ingrepen toegepast. Door een operatie aan het hoofd werd een druk op de hersens weggenomen, en hiermee tevens de misdadige aanleg. Deze mensen werden echter, meen ik seniel, en de medicus vraagt zich af of hij het recht heeft deze ingrepen te doen. Is de misdadiger, die dus met een lichamelijke fout geboren is, verantwoordelijk voor zijn misdaden?

Antwoord: Wanneer dat een zuiver lichamelijke oorzaak heeft, nee. Dan is hij er niet voor verantwoordelijk, maar wel de omgeving die hem in staat stelt tot zijn misdaden. Maar ik zou toch willen zeggen dat de manier van ingrijpen die beschreven wordt, waarschijnlijk minder te maken heeft met het wegnemen van druk op de hersenen dan wel met het afzonderen van een deel van de hersenen, het kortsluiten daarvan. In een dergelijk geval wordt de persoonlijkheid grotendeels vernietigd en ik geloof niet dat we dit verantwoord kunnen achten in die gevallen waarin de mensheid de misdadiger op een andere wijze toch nog zou kunnen opvoeden.

Komt er natuurlijk een moment waar je staat voor de keuze: moeten we deze mens doden of voorgoed uit de gemeenschap verwijderen, of zullen we door een dergelijk ingreep hem tot een niet volwaardig, maar dan toch bruikbaar lid van de maatschappij maken?

Dan lijkt mij, vanuit het standpunt van de maatschappij en ook zelfs vanuit het standpunt van de misdadiger, tot op zekere hoogte, daar iets voor te zeggen. Het lijkt mij echter het ergste voor zo iemand, wanneer hij zich zijn vroegere bekwaamheden nog wel herinnert, maar deze niet meer bereiken kan. Dat verval dat moet dan wel een buitengewoon psychische kwelling zijn en men moet wel heel goed nadenken voordat men iemand tot een dergelijk lot zou veroordelen. Als medicus zou ik zeer zeker niet zonder dringende noodzaak over willen gaan tot een dergelijke wijze van behandelen, het ingrijpen in een andermans leven. Ik hoop dat dit voldoende is?

Vraag: Er is een leer die men noemt de evolutieleer, welke het ontstaan van de mens verklaart uit een hogere ontwikkeling van het dier.

Het Oude Testament zegt toch dat God de mens schiep. Ik vraag mij af, hoe het komt dat beide stellingen zo lijnrecht tegen elkaar ingaande, door intellectuelen verkondigd kunnen worden. Hoe denkt u erover?

Antwoord: Ja, de evolutieleer lijkt mij volkomen aanvaardbaar, als wij althans niet een geleidelijke maar een ook sprongsgewijze optredende evolutie aan willen nemen.

En wanneer we dat aannemen dan is dat niet zo in tegenspraak met de Bijbel als de steller van deze vraag misschien wel meent, want God schiep eerst de planten en de dieren en toen de mens. Hij schiep deze mens, d.w.z. Hij maakte er een mens van, uitdrukkelijk vastgesteld uit het bestaande, want Hij vormde uit de aarde. Dus die mens was er al wel, maar het was nog geen mens, de materie was er, maar het mens-zijn ontbrak. Als resultaat zeggen wij; er wordt plotseling een omstandigheid geschapen waardoor een sprongmutatie optreedt en waarbij een bepaald wezen of dier geschikt wordt tot het dragen van een menselijke geest, en we hebben de mens, wij hebben de schepping van de mens, plotseling. Uiteindelijk, als men dit onredelijk of niet Bijbels zou noemen, dan moet men zich ook strikt aan zes dagen schepping vasthouden, en dat is toch ook al iets wat lang geleden al verworpen werd. Dus lijkt mij dat, als we redelijk denken, de wijze van zeggings misschien berekend was op een andere begripswereld - die Bijbel is al oud - maar dat toch evolutie en Bijbel niet zo sterk met elkaar in strijd zijn als sommige ijveraars menen. Ik zou dan ook eerder willen zeggen dat de uitleg die sommige intellectuelen geven aan de Bijbel en andere intellectuelen geven aan de evolutieleer, met elkaar in strijd zijn, niet dat de feiten van de beide leringen met elkaar in strijd zijn. Ik hoop dat ook deze vraag daarmee voldoende beantwoord is.

Vraag: Is een Schizofreen te genezen? De shockkuur en insulinekuur, die men tegenwoordig geeft, helpen niet. Is er geen andere geneeswijze?

Antwoord: Ja, er is wel een geneeswijze, maar die is betrekkelijk moeilijk en die vraagt heel veel tijd, meer dan men normalerwijze ter beschikking heeft. Anders gezegd, er zouden heel wat meer goede neurologen en psychiaters moeten zijn, zou men op de verantwoorde wijze dergelijke schizofrene verschijnselen willen onderdrukken of zelfs de oorzaak daarvan oplossen. Schizofrenie is over het algemeen een deling van de persoonlijkheid, waarbij een onderdrukt deel van het eigen leven - vaak het stoffelijke leven, het begeerteleven, soms ook het psychisch leven - tot uiting gaat komen in een totale verandering van eigen gedrag en bevatting tegenover de buitenwereld. Dit brengt met zich mee een omwenteling van eigen gevoeligheid en sensitiviteit, daardoor weer een geheel ander wereldbeeld. Daar is een oorzaak voor. Deze oorzaak ligt altijd begraven in de mens ofwel in diens leven.

Wanneer men dit punt naar voren weet te brengen, dan kan men het schizofreenverschijnsel oplossen door de geschikte tegensuggestie te geven, en dat is dan zeker veel meer afdoende dan een shockkuur, die in sommige gevallen - dat zou ik er uitdrukkelijk bij willen zeggen - wel helpt, maar een tamelijk wrede marteling betekent. En de insulinekuur, die vertoont bepaalde voordelen, waar het zuiver organische oorzaken betreft, maar is toch over het algemeen ook niet in staat blijvend die oorzaak op te heffen. Daarom, een werkelijk diepgaande psychoanalyse, waarbij de analist eigenlijk niets anders hoeft te doen dan de persoon zelf ertoe te brengen - dat is moeilijk genoeg, hoor - om zichzelf te analyseren, d.w.z. die versleutelde dingen, waar je niet over wil spreken, eigenlijk eens te uiten, dan geloof ik dat men inderdaad goede en betrekkelijk vergaande resultaten bereiken zou.

Hierbij heb ik niet genoemd de schijnbaar schizofrene verschijnselen, die door bezetenheid veroorzaakt kunnen worden. Deze verschijnselen zijn alleen m.i. te behandelen door een goede magnetiseur of, indien het niet anders kan, door een rituele uitdrijving, waarbij evenzeer de magische krachten en machten ontketend worden, die inderdaad een afsterving, tijdelijk of zelfs volledig, betekenen voor de persoon in kwestie. Ik hoop dat de vraag voldoende beantwoord is.

Vraag: Mag ik hiervan nog wat vragen?

Antwoord: Ja.

Vraag: U zegt: het aanwenden van magische krachten om hier iets tot stand te brengen. Daar heb je een magiër voor nodig. Waar moet je die vandaan halen?

Antwoord: Och, elke mens is in zijn hart een beetje magiër.

Reactie: U zegt het wel "een beetje", maar niet voldoende voor dit.

Antwoord: Nou, kijkt u eens, als een mens zelf in zijn macht gelooft, en ik zou bv. mij voor kunnen stellen dat er heel veel priesters zijn, zelfs magnetiseurs, wonderdokters e.d. die het volledige vertrouwen hebben en een bepaalde rituele methode kennen, waardoor ze zichzelf en de omstanders opzwepen en daardoor een krachtafgifte geven, zo zij al niet komen tot een onttrekken werkelijk van kracht ook uit de kosmos, dan zijn zij daartoe in staat.

En ik wil verder gaan, ik geloof zelfs dat vele systemen van duiveluitdrijving, zoals die bv. in de Koptische kerk voorkomen - m.i. beter dan die in de Latijnse kerk voorkomen - als de systemen van uitdrijving die gebruikt worden o.a. in Indië, in veel gevallen zeker een behoorlijk resultaat zouden kunnen opleveren. Maar dan moet men natuurlijk eerst de bezetenheid vaststellen. Dat brengt wel enige moeilijkheden met zich mee soms, want ja, een dergelijk parasiterende geestelijke gast, die is soms geslepen genoeg om de dokter te doen denken dat hij gek is in plaats van dat de gek, gek is. Dus dat valt niet altijd mee.

Vraag: Mag ik nog iets vragen?

Antwoord: Ja, gaat uw gang.

Vraag: Bij schizofrenie zijn er dan ook geen hersencellen vernietigd, ten minste afwijkingen in de hersens zelf?

Antwoord: Het kan dat een schizofreen verschijnsel daardoor veroorzaakt wordt, ja.

Dan is het een zuiver lichamelijke kwaal, maar in een dergelijk geval krijgen we zelfs op de insulinekuur een betrekkelijk gunstige reactie. Een shockkuur, nou, ik ben er niet voor, erg pijnlijk en over het algemeen geen grote hulp, vooral die shockkuur toegepast, zoals men dat vaak doet, met meerdere shocks in zeer korte tijd. Dat is niet goed. Maar in een dergelijk geval zal misschien een insulinekuur, gepaard gaande met een slaapkuur, weer heel wat op kunnen lossen. En dan, ja verder beschikt men zo langzamerhand wel over de middelen om druk op de hersenen e.d. vast te stellen, en dat is dan toch wel in hoofdzaak daarvoor verantwoordelijk. Het is dus iets anders dan idiotie hoor, schizofrenie is gespletenheid van de persoon.

Vraag: Mag ik hierover nog iets vragen?

Antwoord: Ja, gaat uw gang.

Vraag: Schizofrenie is toch in een groot deel van de gevallen een erfelijke ziekte?

Hoe kan een psychoanalyse dan bv. een bepaalde suggestie, een gebeurtenis in het vroegere leven opheffen?

Antwoord: Nou, kijk eens. Schizofrenie is erfelijk, zegt u, maar dan zouden we ook kunnen zeggen, zenuwachtigheid is erfelijk, het suggestibel zijn is erfelijk. En nu kunnen we iemand hebben die zeer suggestibel is of zeer zenuwachtig, maar als er geen oorzaak is waardoor dit tot uiting komt, nu ja, dan sterft dat langzamerhand uit en dan merk je er niet veel van. Dus in het eigen leven zelf moet ook de oorzaak liggen, en waar we bovendien vast kunnen stellen dat een normaal mens terug kan gaan, bv. onder hypnose, mits juist toegepast, tot zelfs het prenatale tijdperk, waarin hij dus met de moeder samenleefde, soms nog verder, dan zult u begrijpen dat het inderdaad wel mogelijk is om op een dergelijke wijze dus uiteindelijk alle weerstand te breken en ook die feiten te vinden. Elke psychoanalyst, onverschillig in welke functie hij werkt, of hij psychiater is of dat hij neuroloog is of iets anders, zal u vertellen dat het meest kenmerkend verschijnsel voor complexen over het algemeen is het feit dat men bepaalde dingen ontwijkt, niet wat naar voren gebracht wordt, nee, dat wat niet gezegd wordt is van belang. En dan zult u wel merken dat ook in deze erfelijke gevallen zeer sterk dergelijke factoren op de voorgrond komen, alleen kunnen we dan soms ook meteen ontdekken dat hier een suggestie vanuit de vroegste jeugd een totaal verkeerd wereldbeeld deed ontstaan of een zekere geheime angst, die eigenlijk de grondoorzaak is van schizofrene verschijnselen van het ogenblik. Schizofrenie als zodanig is niet erg, wel de conditie die dit bevordert, die is wel erg. Ik hoop dat het voldoende is.

Vraag: De vorige week werd gezegd dat de geest zich voortplant door splijting. Nu spreken de psychiaters van een geesteszieke, de schizofrenie, ofwel de gespleten geest. Heeft men hier te doen met de geest, die zijn splijting, dus zijn voortplanting begint?

Antwoord: Nee, want de mens is in die periode waarin de ontwikkeling van de geest eenwording betekent en niet meer splijting. Dat is dus een klein beetje verkeerd begrepen waarschijnlijk. De geest bestaat uit onnoemelijk veel kleine delen, elk kleinste materiedeeltje, zou je al kunnen zeggen, heeft een geest vanaf het ogenblik dat het een zijnsbewustzijn heeft - het hoeft nog niet eens een ik-bewustzijn te zijn, maar alleen een bestaansbewustzijn - en heeft al geestelijke kracht ook bij zich. De samenvoeging daarvan bouwt uiteindelijk grotere eenheden en persoonlijkheden op, maakt het leven mogelijk en maakt het zeer complexe leven tot een voldongen feit. Ook u bent dus eigenlijk een samenvoegsel en u vermeerderd nog steeds uw eigen wezen door meer op te nemen.

Schizofrenie is dan in deze gevallen het uitspelen van eigenschappen in deze geest die met elkaar strijdig zijn, tegen elkaar, op zodanige wijze, dat de absolute harmonie verstoord wordt. Ik hoop dat dit antwoord voldoende is.

Vraag: In Johannes 4: 35 lees ik dat Jezus, zich kerende tot zijn discipelen en tot het werk dat hen wachtte zei: "Ziet, Ik zeg u, heft uw ogen op, en aanschouwt de landen, want zij zijn al wit om te oogsten". Vraag: wat bedoelde onze Heiland met deze "witte" kleur van de oogst, die als algemeen bekend geel is, gezien de kleur van het rijpe graan. Met de aanduiding "wit" moet de Meester iets anders hebben bedoeld. Kunt u ons dit nader verklaren?

Antwoord: Nu, ik wil het in ieder geval proberen. Kijk eens "ziet naar omhoog", doet u dat denken aan graan? Hebt u wel eens graan omhoog zien groeien? Nu, als u dat ooit ziet dan moet u uitkijken, want als je dan een graankorrel op je hoofd krijgt dan heeft dat het resultaat van een kokosnoot, hoor. Dus er is hier niet op een graanoogst bedoeld, zoals steller hier waarschijnlijk aanneemt of stelster. Is er dan misschien iets anders bedoeld? "Ziet omhoog, de oogst is al wit." Nou, kijk nu eens naar boven als je dadelijk naar buiten gaat - ja, in de stad zul je het misschien niet zo goed zien -, wat zien we dan? Een melkwegstelsel, hè?

Hoe ziet dat eruit voor het oog? Wit. Hoe doet zich dat voor? Als een sterrennevel die functioneel eigenlijk geen nevel meer is. In de Melkweg gebeurt niet veel meer, die is rijp, die is voldragen.

Wanneer hij voldragen is dan begint de oogst, d.w.z. dan moet het totaal van de kracht die ontwikkeld werd terugvloeien naar de bron. M.a.w. Jezus, heeft eigenlijk tot Zijn discipelen gezegd. Kijk nu eens goed, je denkt nu wel dat dat allemaal doorgaat tot het einde der dagen, maar zo is het niet, de oogst is wit, het begint tijd te worden dat jullie allemaal de oogst, de geestelijke oogst beginnen binnen te halen voordat de stoffelijke mogelijkheid je ontnomen

wordt, want vandaag of morgen, nu ja, geen zon, geen maan, geen sterren meer en geen mens ook en dan wordt het lastiger, dan moet je in een ander gebied weer gaan leren, dus zorg nu eerst dat je die oogst binnenhaalt. En er werd dus met deze oogst bedoeld, de geest.

En waarom nu de oogst van de geest ook met de kleur "wit" aangesproken? De kleur wit is, zoals u weet, alomvattend. Deze bevat het totaal zichtbare kleurengamma, dus alle volkeren van de aarde, als we het zo willen zeggen, alle denkwijzen en geloven. Dat geheel, dat is de oogst waar Hij op doelt. Hij brengt als het ware de geestelijke oogst in overeenstemming met de rijpheid van de stoffelijke omstandigheden en Hij zegt, denk erom, wit is de oogst, alles wat geestelijk rijp is, dat moet nu gewonnen worden. En dan zegt Hij er helemaal niet bij "voor het christendom", maar voor de Christelijke levenswijze.

Ja, ik bedoel, sommige mensen kunnen dat verschil niet begrijpen, maar het is er toch, hoor. En ja, menige Christen is zo dom dat hij denkt dat christendom is zeggen, "ik ben Christen", in plaats van leven zoals een Christen betaamt. Ja, ik heb mijn adviseur naast me. Nou, ik geloof dat ik daarmee de uitleg heb gegeven die, niet m.i. is hoor, maar inziens van degene die aan de andere kant achter me staat, die me erbij helpt. Zijn er nog bezwaren hier over, vertelt u het maar, ik zal ze onmiddellijk doorgeven en als er antwoord op komt dan krijgt u het ook meteen; dat zal nog wel gaan.

Vraag: Ik sta altijd weer verstomd over de grote kennis die de intelligenties die hier doorkomen, bezitten. Met welk een vlotheid en gemakkelijheid beantwoorden zij alle vragen en opgegeven onderwerpen. Wist de spreker van hedenavond nu alles wat hij ons over Paracelsus vertelde dit al tijdens zijn leven hier op aarde of verkreeg hij die kennis later? Kan men hiernamaals van dergelijke onderwerpen kennis vergaren door boeken?

Antwoord: Nou, allereerst dan, dank ik u beleefd voor het compliment. Pot voor Mijnheer! Ten tweede, neen, dat wist de spreker niet gedurende zijn leven op aarde, dat is later zijn hobby pas geworden, en als er onder u personen bij waren geweest die er meer over hadden geweten, bij wijze van spreken, dan had hij nog uitgebreider kunnen zijn, maar hij heeft heel verstandig de in u bevatte kennis verenigd met zijn eigen kennis en visie en daarop eigenlijk een heel aardige lezing gebouwd, al was het dan met uitstapjes.

Reactie: Hij heeft zich de nodige beperkingen opgelegd i.v.m. het intellectuele peil wat hij bespreekt.

Antwoord: Nou, dat is nu weer een tweede. Dat zou kritiek op uw gezamenlijk intellect zijn. Laten we dat nu maar niet zeggen. Laten we alleen dit zeggen, dat hij binnen de hem ter beschikking staande tijd datgene gezegd heeft wat hij dacht te kunnen zeggen, zonder iemand te vervelen. Dat is beter gezegd, want intellectueel peil en belangstelling zijn ook nog wel eens verschillende dingen. Dus op deze manier heeft hij dat allemaal verteld. Nu, u hebt het wel gemerkt, ik word hier op het ogenblik - ik voel me eigenlijk een beetje vorstelijk vanavond - aan beide zijden door wijze raadgevers geflankeerd, en als ik op een gegeven ogenblik iets wil zeggen, dan is er nog wel iemand die - al zeggen ze dan niet "Majesteit" - zegt, denk erom, zo en zo. Nou, als ik het nu aardig genoeg vind, dan doe ik dat wel. En voor de rest, deskundige adviezen worden natuurlijk altijd op prijs gesteld. Ik hoop dat ik daarmee de vraag ook beantwoord heb.

Vraag: Iets over kosmische stralen, aangewend door een bewuste geest. Wilt u daar iets over vertellen?

Antwoord: Nou, allereerst denkt u maar eens aan het eerste onderwerp, dan weet u al iets. Kosmische stralen, dat is nu eigenlijk heel gek gezegd, zeg maar, kosmische kracht. U leeft in een totaal van kracht dat uitgedrukt kan worden op verschillende manieren.

U kunt het uitdrukken als een energie. Deze energie is rond u en in zekere vorm ook in u. Wanneer u in staat bent een grotere dan normale lading in uzelf te verzamelen, dan kunt u deze kracht dus ook op een gerichte wijze verder geven, waar deze door het in u komen, onderdanig wordt aan uw wilskracht en uw concentratievermogen. U concentrerende op de kosmos kunt u dus deze rond u zijnde krachten in u opnemen en daarmee deze krachten ook projecteren en gebruiken. Ik geloof dat ik daar ook de vraag wel mee beantwoord heb.

En nu wil ik niet zo onvriendelijk zijn, na al die schriftelijke vragen, meteen weg te gaan. Ik wil nog twee of drie vragen uit de zaal beantwoorden, maar meer ook niet.

Vraag: Naar aanleiding van die eerste vraag over de evolutieleer en van dat God schiep de mens, zou daar dan de verwarring niet in zitten, want de Bijbelonderzoekers die zeggen dat een aardse dag een jaar van de kosmos is, of liever gezegd, een kosmische dag een jaar hier, dus dat een maand al dertig jaren betreft.

Antwoord: Nu, dat is nog wel een klein beetje anders, hoor, als het daarom gaat. Maar laten we het nu maar heel eenvoudig zo stellen, er zijn mensen die zo aan de letter hangen, dat ze door de letters de woorden niet zien, die zo aan de woorden hangen, dat ze door de woorden de zin niet begrijpen en mensen die zo hun zin hebben gezet op hun eigen verklaring, dat ze geen zin zien en een werkelijk zinrijke verklaring van de woorden en letters waar ze zozeer aan hangen. Ik geef meteen ere aan wie ere toekomt. Ik hoop, dat dat genoeg is, vriend.

Vraag: Hoe is het mogelijk dat het gebed van Christus bekend geworden is in Gethsemané? Er staat geschreven dat Hij zich verwijderde van Zijn discipelen die dan nog in slaap vielen, maar toch wordt ons verteld dat Hij bad: laat deze drinkbeker aan ons voorbijgaan.

Antwoord: Och, aangezien Jezus, na Zijn dood, nog een hele tijd met Zijn leerlingen op aarde verkeerd heeft, lijkt het me niet onwaarschijnlijk dat Hij hun, juist omdat het ook Hem moeite kost om te offeren, dit verteld heeft, en tevens als troost misschien omdat ze geslapen hadden, dat Hij gezegd heeft, het moest zo zijn, zo en zo is het geweest. Dat zal misschien door de Evangelist een beetje gedramatiseerd zijn. Maar ik neem toch wel aan dat, dat ongeveer juist is. Nou, is er nog een derde en tevens allerlaatste vraag?

Vraag: Het over gloeiende stenen lopen of het nemen van gloeiende kolen in de hand zonder daardoor letsel te ondergaan, hoe is dat te verklaren?

Antwoord: Och, als het eerlijk toegaat - dat zeg ik er meteen bij, hoor, er bestaan ook wel andere methodes, er zijn bepaalde poeiertjes en wrijfseltjes waarmee je de huid tijdelijk hitte ongevoelig kunt maken, en dan krijg je ook dus geen directe blaastrekking en blaasvorming - maar als het eerlijk gaat, is het heel eenvoudig. Je hebt een straling in jezelf en die concentreer je nu als een soort vast beschermend laagje boven de oppervlakte van de huid. Daar komt niets doorheen, ook geen warmte, en dan kun je heel rustig gaan zwemmen in de Merapi. Of je kunt een wandelingetje gaan maken in de krater van de Etna, en er mankeert je niets en er gebeurt je niets. Zolang je ten minste niet zo bang bent dat je vergeet dat je onkwetsbaar bent door deze concentratie, want dan zou je er wel eens lelijk aan toe kunnen zijn. Nou, en daar laten we het dan bij, want "Het Schone Woord" wil ook nog wat zeggen. We zullen maar weer zeggen, bedankt voor de aandacht en tot een volgende ontmoeting.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden,

Het Schone Woord. We gaan thans deze bijeenkomst besluiten en wij doen dit op de gebruikelijke wijze. Mag ik van u vijf woorden of éénwoordig aangeduid, begrippen die ik in deze eindthese mag verwerken?

Reactie: Heimwee - concentratie - tevredenheid - waarheid - afgrond.

Ziend de afgrond der waarheid word ik mij bewust een heimwee naar de in concentratie bereikte eenheid met het goddelijke. Voor u acceptabel?

Waarheid, vreemde kracht,
Vreemde kracht die alle dingen sloopt,
Die ontknoopt
De ketenen,
Door ons eens vastgelegd,
Die banden slaakt

Die al wat werd gehoopt en werd gedacht
Neerslaat, met onweerstaanbare macht.
Waarheid, afgrond van het zijn,
Wanneer ik U zie dan voel ik pas mijzelf,
Begrijp ik pas hoe oneindig klein,
Hoe onnut ik nog ben,
In U, o waarheid, vervlieden al mijn dromen,
Vervliegt de zoete waan
Van wat ik dacht te zijn
En blijf steeds eenzaam achter,
De wijn des levens is verschaalde
Waarheid, wie U heeft gezocht
En in Uwen afgrond schouwt
Heeft voor dit weten zwaar betaald.
Eens, concentrerend in mijzelf,
Zond ik mijn dan vrije geest
Op, tot in het diepst des wezens
Van de allerhoogste geest,
Onbevreesd
Betrad ik velden
Vol van gelukzaligheid.
'k Moest er toch weer afscheid nemen
En 'k verloor de eeuwigheid
Voor wat tijd,
Begrensd klein heden.
Hoe klept het heimwee in mijn wezen
Naar U, o gij oneindigheid,
Die rond mij zijt te allen tijde,
Waarnaar mijn ziele steeds weer schrijdt,
Waar in ik leef en ook moet lijden.
Zijt gij dan waarheid, zijt gij waar?
De afgrond wordt door U verzwolgen
In U, o eeuwigheid wordt klaar,
De schijn waaronder ik was bedolven.
Ik ben uit U, o eeuwigheid.
En afgrond was de schijn des wezens
En niet de werkelijkheid.
Hebt ge heimwee en verlangen
Naar een beter leven, een beter lot?
Tracht dan weer u te begeven
In uw Schepper, in uw God.
Dan zult ge de vrijheid vinden
Waarnaar ge streeft, waarvoor ge leeft,
En zien dat de afgrond van de waarheid
Dan grote waarden u nog geeft.

Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.